

ЗМІСТ

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА.....	1
ЕКОНОМІКА.....	3
ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	3
ЕНЕРГЕТИКА.....	5
СОЦІОЛОГІЯ.....	6
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	7

МИРОТВОРЧЕ ПИТАННЯ

Останнім часом дедалі частіше звучать пропозиції з проведення на Сході України міжнародної миротворчої чи просто миротворчої операції. У нашій ситуації – це дві великі різниці.

Російські “миротворці”

Міжнародна миротворча операція, як правило, затверджується або ініціюється низкою країн, зазвичай у форматі міжнародної організації. Класичний варіант – ООН, але також вони можуть здійснюватися під егідою, наприклад, ОБСЄ чи ЄС. У статуті СНД така можливість теж прописана.

Якщо ж буде просто миротворча операція, то її може провести Росія, на кшталт тих, які вона проводить у Придністров'ї і провела у Південній Осетії свого часу. Операція такого “миротворця” це не просто дорога до замороженого конфлікту – це міна з годинниковим механізмом, яка у будь-який момент може якщо не вибухнути, то спалахувати і згасати за командою з Москви. Не для того Путін цей конфлікт розпалював, аби дати комусь його врегулювати.

Місія нездійсненна

Щоб розгорнулася миротворча операція, обидві сторони конфлікту повинні прийти до згоди, що вони припиняють вогонь і дають дозвіл на введення миротворчих сил. Звичайно, т.зв. ДНР і ЛНР вже запрошують до себе російські миротворчі сили. У Верховній Раді “проштовхнути” таке рішення намагається “Опозиційний блок”. Поки безуспішно.

Аби ввести на Схід України міжнародні миротворчі сили, потрібне виконання тих же умов – припинення вогню і згода сторін.

Так, це міг би бути перший крок до припинення війни – контроль над тією ділянкою кордону, який не контролюється з боку України. Причому цей контроль може здійснюватися і на території Росії – там, де міжнародний персонал не наражатиметься на небезпеку, тобто за його безпеку відповідатиме РФ. Для нас особливо важливо, з'явилася б якась вірогідність того, що зменшиться постачання зброї і живої сили для бойовиків, або ж, принаймні, більшість цих випадків фіксуватимуться. Це на кшталт місії ЄС, яка є на кордоні між Придністров'ям і Україною.

Але враховуючи те, що кілька місяців тому було відхилено навіть пропозицію стосовно розширення повноважень спеціальної моніторингової місії ОБСЄ на спостереження на всій території українсько-російського кордону якраз з боку Росії, то вірогідність проведення подібної операції, навіть якщо вона буде ініційована ОБСЄ чи ЄС, є украй низькою.

Отже, немає сенсу розглядати подібні сценарії. Насилу можна собі уявити, що це те, в чому зацікавлена Росія і її маріонетки. А без згоди Росії проведення яких-небудь міжнародних миротворчих операцій на Донбасі загрожує інтернаціоналізацією конфлікту. Це те, чого намагаються уникнути всіма силами: щоб він не вийшов за межі російсько-українського.

Насправді Росія сама може забезпечити контроль над кордоном. Але це війна бджіл проти меду. Тому що РФ зацікавлена у продовженні і збереженні напруженості на Сході України.

У Придністров'ї російські миротворчі сили виконують функцію збереження конфлікту і неможливості його врегулювання. Оскільки цілком очевидно, що необхідності у присутності миротворчих сил там немає, Росія використовує це як предмет торгівлі. Вже неодноразово вона обіцяла, що введе своїх “миротворців” в обмін на якийсь зустрічний крок з боку Молдови чи Європи. Але щойно наближався час виведення військ, отримавши своє, Росія різко змінювала свою позицію. Отже, ці сили в Придністров'ї все ще залишаються. Більше того, поки вони не підуть звідти, жодна реінтеграція Придністров'я до складу Молдови є неможливою.

Південна Осетія – інший приклад того, як можуть працювати російські миротворці. У 2008р. вони спочатку спровокували конфлікт. А потім був чи то спровокований, чи то вдаваний удар по миротворчих силах Росії, що було використано як привід для широкомасштабної агресії проти Грузії. Щоправда, на той момент була домовленість між Грузією і Росією про введення на цю територію її миротворчих сил.

Тому обговорення варіантів використання миротворчих сил на Донбасі несе потенційну величезну загрозу, оскільки цими силами можуть стати російські війська. І по суті це будуть не миротворчі сили, а окупаційні, але при цьому не нестимуть жодної відповідальності за забезпечення населення, адже формально вони будуть миротворцями, а не окупантами.

Не панацея

Ще один нюанс. Навіть справжні миротворці не можуть припинити війну там, де в цьому не зацікавлені обидві сторони. Наочним прикладом є колишня Югославія. Іншим прикладом може бути Судан.

Тому навіть введення міжнародних миротворчих сил – не панацея від війни. Немає простого

рішення. Щоправда, поки що немає взагалі жодного рішення.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

ГЕНШТАБ МАЄ ЗРОЗУМІТИ, ЩО НЕПРАВИЛЬНІ ДІЇ ТЯГНУТЬ ЗА СОБОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Говорячи про наступну стратегічну ціль Путіна варто розуміти, що у Росії обмежене повітряне пересування в окупованому регіоні. Потрібен морський вузол, звідки йтиме весь злочинний трафік з т.зв. "сірої зони" – контрабанда, наркотики, торгівля людьми. Це дозволить регіону певний час перебувати на самозабезпеченні. Тому наступна ціль – Маріуполь. Або супротивник піде в обхід. Може вдарити в напрямку Бердянська.

У Росії достатньо сил, щоб захопити нові території. Але проблема в тому, що їх треба утримувати. А це – величезні кошти. Путін здатен пробити коридор до Криму. Проте він може піти шляхом шантажу, влаштувавши потужний удар із жертвами, як-от під Дебальцевим, а тоді ще раз змусити сісти за стіл переговорів і тиснути, щоб Україна віддала цей коридор. Росія в обмін на таку поступку – зупиняє свій наступ.

Варто розуміти, що немає ні воєнного, ні дипломатичного способу перемогти. Тільки гібридний – комплексні дії. Дипломатія – один напрям. Другий – затиснути Путіна санкціями. Третій – військовий: противник має відчувати, що безкарний не залишиться. Кожна знищена бойова одиниця супротивника – це 10 врятованих цивільних. Ось для чого Україна просить зброю в Заході. Ніхто не каже, що швидко виграємо в Путіна війну. Доки не виснажимо його економічно, російські сили не відступлять.

Четверта складова – інформаційна боротьба. П'ятий напрямок – відновлення довіри до влади. Їй слід розмовляти з людьми мовою не обіцянок, а результату. Треба працювати у всіх напрямках. Тоді буде системний результат.

Проблеми є у нашому Генеральному штабі, там треба влаштувати серйозну кадрову чистку. Бодай одного звідти посадити, арештувати майно. Показати, що є відповідальність за неправильні дії чи бездіяльність.

Треба створювати Генштаб, який керував би трьома напрямками: Схід, Крим і Придністров'я. І набрати туди людей з бойовим досвідом.

Україна в цю війну ввійшла фактично без Збройних Сил. Команда Януковича розпродала 340 військових містечок. Частина, що мали би бути ядром мобілізації, були зруйновані. Путін за цим усім слідував. Розумний агресор завжди б'є по слабких місцях.

Країна вижила на плечах добровольчих батальйонів. Вони прийняли на себе перший удар. З них можна створити нову армію. Серед підготовлених до війни число жертв менше на 70%.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

ТЕРАКТ У ХАРКОВІ: ЯКИМ БУДЕ НАСТУПНИЙ КРОК КРЕМЛЯ?

Як розвиватимуться події після теракту в Харкові, залежить не лише від планів, припущень і дій Росії, але і від нашої відповіді. Швидше за все, з їх боку варто чекати комплексної спецоперації, елементами якої може бути дестабілізація соціально-політичної ситуації як на економічному, так і на політичному ґрунті.

Перший елемент передбачає погіршення економічної ситуації в регіонах, особливо східних, через

втрату контрактів з Росією. Внаслідок цього скорочуватимуться замовлення, урізуватися робочі місця і, відповідно, зарплати. Люди зазнають жорсткого економічного тиску.

По-друге, використання тих негативних моментів, які ми спостерігаємо в політичному житті України: це недоліки в проведенні АТО, запізнілі реформи і незадоволеність громадян, особливо патріотично налаштованих, нашим вищим політичним керівництвом.

Необхідно посилити роботу МВС і СБУ з протистояння диверсійним групам, які проникають з невідконтрольних Україні територій на Сході, а також з Криму і Росії. Це, звичайно, складно і дорого, але необхідно.

Є ще один механізм, який нам слід було би задіяти, і вже давно. На місцях потрібно організувати свою мережу з активістів-патріотів, які перешкоджатимуть диверсіям і поширенню паніки. У світовій практиці вже були випадки, коли для запобігання конфліктам створювалися т.зв. "комітети пильності".

Іншими словами, є чимало питань з приводу ведення контрдіяльності. Все це повинно здійснюватися в комплексі.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

2015 РІК ЩЕ НЕ СТАНЕ СТАБІЛІЗАЦІЙНИМ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Якщо виходити із ситуації, що військовий конфлікт буде заморожений, тобто не буде розвиватися (хоча буде тривати ще довго), тоді економіка в поточному році перебуватиме у стані певної консервації з деякими ознаками одужання у II півріччі.

Зараз дуже важливо, щоб українська влада пропонувала якісь серйозні інфраструктурні проекти, які дадуть змогу показати, в якому напрямку Україна намагається рухатися.

У цьому році відбудеться суттєва переорієнтація з російського на інші, надзвичайно привабливі ринки, як китайський, казахстанський, тобто ринки третіх країн, вихід на які не такий складний, як на ринок Євросоюзу.

Я думаю, що рано ще говорити про 2016р. як про рік розвитку. Тут дуже багато визначатиметься

тим, що станеться і як змінюватиметься ситуація в Україні, як військова, так і економічна, і як ми співпрацюватимемо з міжнародними фінансовими інститутами. Нагадаю, що у 2014р. ніхто не передбачав, що відбудуться такі драматичні події. Тому зараз, на початку 2015р., на жаль, немає впевненості в тому, що стабілізаційні чинники як в економіці, так і в політиці домінуватимуть.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

ЗНИЖЕННЯ СПОЖИВЧОГО ПОПИТУ ГАЛЬМУВАТИМЕ ВНУТРІШНЄ ВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ

Девальвація впливає не тільки на споживчий ринок, а й на інвестиційний та фінансовий. Ослаблення гривні означає автоматичне здорожчання усіх послуг і товарів. Зростають ціни не тільки на завезені з-за кордону, а й на українські товари, що мають імпортні комплектуючі. Крім того, внаслідок девальвації істотно підвищуються ціни на енергоносії – нафта, паливно-мастильні матеріали, бензин. Це автоматично призводить до здорожчання перевезень і взагалі всієї сфери послуг.

Надалі зростатиме розрив між вартістю імпортованого газу, за який ми розраховуємося у валюті, та витратами на ЖК-послуги в гривнях. За такої ситуації уряду доведеться або збільшувати дотації населенню, або спостерігати за істотним скороченням споживчого попиту, що не дозволить розвиватися внутрішньому виробництву і в якийсь спосіб стримувати ціни. По суті, можемо отримати стагфляцію, зниження виробництва, що супроводжується зростанням цін, яке може торкнутися й соціально значущих товарів.

Перше, що повинен зробити НБУ: налагодити контроль над своїми кредитами, насамперед, щоб при рефінансуванні комбанків не було перетікання цих ресурсів у валютну сферу.

Наступне – це посилення контролю над імпортними контрактами, що вже було оголошено. Правила повинні бути єдині для всіх. Критичний імпорт теж можна і потрібно контролювати. Водночас треба впорядкувати контроль над поверненням експортного виторгу.

Разом із посиленням контролю потрібно звільнити експортерів від повинності у вигляді обов'язкового продажу 75% валютного виторгу, достатньо і 50%. Також впевненість потрібно вселити і населенню, яке хоче отримувати валютні перекази з-за кордону. Вони не повинні зазнавати насильницької конвертації у гривні. У цьому разі ажіотажу на валютному ринку буде значно менше.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

Внутрішня політика

УКРАЇНСЬКИХ ДЕПУТАТІВ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬ ФІЗИЧНУ СИЛУ В ПАРЛАМЕНТІ, МОЖНА ПОЗБАВЛЯТИ ПРАВА УЧАСТІ В ЗАСІДАННЯХ

Проблема бійок для Ради не нова, як і для багатьох інших парламентів у світі. Це питання політичної культури тих людей, які обираються, і їх відповідальності перед законом, що обумовлює права

народного депутата. У Раді було багато прецедентів і раніше, навіть колективних бійок, але парламент якось продовжував працювати.

У даному випадку виникли проблеми в особистих взаєминах двох депутатів, які побилися. Обидва депутати з однієї фракції. Лідер фракції емоційно відреагував на те, що член його фракції, обраний за списками "Радикальної партії", вирішив залишити фракцію. Але лідери фракції повинні своїми методами розбиратися з тими, кого вони привели в Раду, без застосування сили. У цьому парламенті поки достатньо механізмів впливу, передбачених регламентом, а саме позбавлення права брати участь у засіданнях, виступати з трибуни.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

ВІДХІД ЗСУ З ДЕБАЛЬЦЕВОГО ВИКЛИКАВ СУПЕРЕЧЛИВІ НАСТРОЇ У СУСПІЛЬСТВІ

В українському суспільстві відхід ЗСУ з Дебальцевого викликав суперечливі настрої, адже, з одного боку, збережені життя наших військових, з іншого – це відступ з позицій, що довго оборонялися.

У суспільстві з'явилися неоднорідні настрої – є безпосередні учасники подій, у них своє сприйняття, одночасно є очікування, що після відходу військ вогонь припиниться і настане перемир'я.

Через надходження суперечливої інформації з різних джерел, відсутність цілісної інформації у повідомленнях людям важко скласти об'єктивну картину події. Якби заздалегідь було оголошено про виведення військ, припинення вогню, можливо, облаштування кордону з окупованими територіями – це сприймалося би зовсім інакше.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора – директор політико-правових програм Центру Разумкова Юрій ЯКИМЕНКО

РОСІЙСЬКА ПРОПАГАНДА НЕ МАЄ СУТТЄВОГО ВПЛИВУ НА ГРОМАДСЬКУ ДУМКУ УКРАЇНЦІВ

Сьогодні війна триває не лише на військовому, але й на інформаційному фронті. Проте Україна наразі саме цю битву програє. Причому не тільки

через те, що в країні досі не існує загального зрозумілого вектору інформаційної політики, але й тому, що дехто з політиків іноді більше шкодить, ніж допомагає.

Прокремлівська пропаганда впливає на громадську думку простих українців, але не критично. Тому що, скажімо, один із об'єктів серйозної пропаганди – це культивування недовіри до української влади. Але наші дані показують, що, зокрема до Президента рівень довіри перевищує рівень недовіри. І це не тільки для нинішніх реалій, а й за останні 15 років – дуже непоганий показник.

Повна версія [тексту](#)

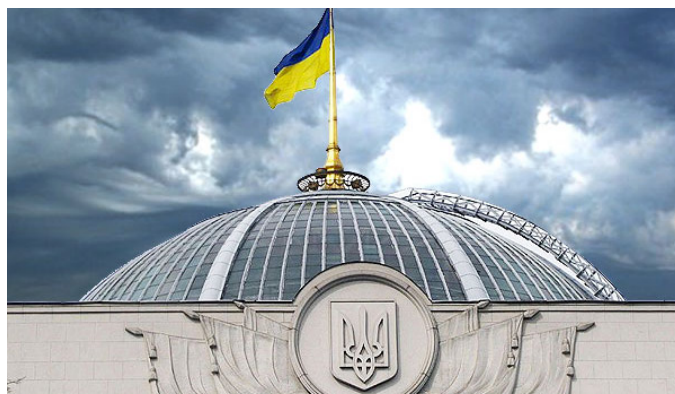
Директор соціологічної служби
Центру Разумкова
Андрій БИЧЕНКО

ЕЛЕКТОРАТ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ У ДЕМОГРАФІЧНИХ ВИМІРАХ

Результати опитування на виході з виборчих дільниць дають змогу проаналізувати особливості голосування та рівень електоральної активності представників соціально-демографічних груп виборців, виокремлених за регіональною, поселенською, віковою, Гендерною ознаками та за рівнем освіти.

Відмінності між регіонами України у рівні підтримки політичних сил виявляють себе на кожних виборах. На останніх парламентських виборах, за даними екзит-полу, у Центральному і Південному регіонах найбільшу підтримку виборців отримав “Блок Петра Порошенка”, у Західному регіоні — “Народний фронт”, на Сході і Донбасі — “Опозиційний блок”.

Серед політичних партій, які не подолали п'ятивідсоткового виборчого бар'єра, найбільша різниця у рівні електоральної підтримки між регіонами має Комуністична партія України — якщо на Донбасі за неї проголосували 10% виборців, то у Західному регіоні — лише 0,3%.

Повна версія [тексту](#)

заступник директора соціологічної служби
Центру Разумкова
Михайло МІЩЕНКО

ПРО МАНІПУЛЯЦІЇ СТОСОВНО ВИЗНАЧЕННЯ СОБІВАРТОСТІ ВИДОБУВАННЯ ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ ТА ЯКА СОБІВАРТІСТЬ Є НАБЛИЖЕНОЮ ДО ЕКОНОМІЧНО ОБГРУНТОВАНОЇ НАСПРАВДІ

Восени 2014р. заступником міністра фінансів України Д.Фудашкіним було оприлюднено дані ПАТ “Укргазвидобування” щодо собівартості видобування природного газу (включаючи плату за користування надрами) на рівні 315 грн. за 1 000 м³ (243 грн. + 72 грн.), або приблизно \$39 за курсом 2013р.

Вже в січні 2015р. виданням “Дзеркало тижня” було оприлюднено дані розрахунку собівартості НАК “Нафтогаз України” згідно з яким повна, т.зв. “економічна собівартість” у того ж таки ПАТ “Укргазвидобування” склала 3 717 грн. за 1 000 м³, або приблизно \$218 за діючим тоді курсом 17 грн./\$.

Як видно, різниця в доларовому вираженні становить майже 6 разів. У чому ж полягає така різниця?

Основна причина такої розбіжності полягає в цілях, які переслідувалися в першому та другому випадку. Так, в першому випадку, потрібно було сформулювати підґрунтя для підвищення ставки рентних платежів за природний газ, тому показник собівартості було розраховано на підставі, ймовірно не повних, затрат ПАТ “Укргазвидобування” по факту 2013р. В результаті, приватні газовидобувні компанії отримали підвищені ставки рентної плати, що призвело до суттєвого зниження їх стимулів інвестувати в галузь та ослабило конкурентні позиції в порівнянні з газовидобувними компаніями, що перебувають у державній власності.

У другому випадку метою розрахунку було наблизити показник собівартості до рівня ціни

імпортованого природного газу, що б підготувати певну основу для підвищення ціни на газ, насамперед для населення. При цьому, було використано неприйнятну для цього випадку методику, яка базується на урахуванні в собівартості показника “вартості капіталу” (в т.ч. вартості запасів і ресурсів покладів вуглеводнів), який складає 2 854 грн. за 1 000 м³, або аж 76,8% собівартості. Методики, засновані на вартості капіталу, наприклад з використанням показників WACC (*Weighted Average Cost of Capital* – середньозважена вартість капіталу) чи RAB (*Regulatory Assets Base* – регульована база інвестованого капіталу), слід використовувати лише для формування тарифної політики у випадках створення (будівництва) нової інфраструктури, або при оцінюванні бізнесу в цілому, наприклад з метою його продажу.

Отже, і в першому і в другому випадку спостерігається маніпулювання розрахунками: ціль виправдовує засоби.

Показник економічно обгрунтованої собівартості знаходиться в межах значень, окреслених двома розглянутими випадками, а для його розрахунку можливо використати певні вхідні дані ПАТ “Укргазвидобування”.

Економічно обгрунтованим середньозваженим рівнем собівартості видобування природного газу в Україні є приблизно \$120 за 1 000 м³, який значною мірою формується за рахунок рентної плати. Водночас, слід зазначити, що показник собівартості в кожному конкретному випадку залежатиме від умов експлуатації родовищ (технології, властивостей вуглеводневого пласту, стану основних засобів тощо), а у випадку України, ще і від форми власності на підприємства з газовидобування, оскільки від форми власності наразі залежить рівень ставок рентних платежів.

Повна версія [тексту](#)

Провідний експерт
енергетичних програм
Віктор ЛОГАЦЬКИЙ

РФ ВИМАГАЄ ВІД УКРАЇНИ ПЛАТУ ЗА ГАЗ ДЛЯ ДОНБАСУ, БО ЦІ ТЕРИТОРІЇ НЕ ВИЗНАНІ ОКУПОВАНИМИ

Постачання газу на окуповані території Донбасу за рахунок України є частиною стратегії РФ з економічного та фінансового виснаження Києва.

Стратегія Росії полягає в тому, щоб окуповані території фінансово та енергетично повністю забезпечувала Україна. Таким чином Україна би швидше виснажилася. Окрім того, неможливо провести облік газу, який постачає Росія, оскільки пункти, через які проходить паливо, не підконтрольні Україні.

Доки Україна не визнає захоплені бойовиками райони Донбасу окупованими територіями, Росія ставитиме питання про сплату за газ для них. Україна потрапляє у дуже складну ситуацію, оскільки в принципі такий крок “Газпрому” ще раз підкреслює, що українська влада має визнати окремі райони Донецької і Луганської областей окупованими територіями, тоді всі ці питання зникнуть, оскільки за міжнародним правом держава не змушена забезпечувати такі території. Оскільки ці території не є визнані окупованими, то будуть виникати дуже великі проблеми, зокрема пов’язані з постачаннями газу, електроенергії та інших енергоносіїв.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

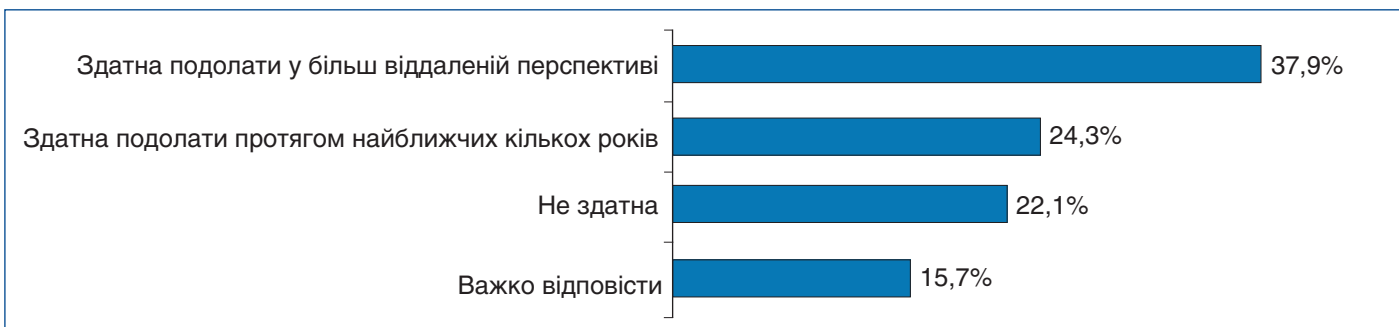

Соціологія

У цьому номері інформаційного бюлетеня наведені окремі результати опитування, проведеного соціологічною службою Центру Разумкова з 16 по 21 січня 2015р. в усіх регіонах України за винятком Криму.

Опитано 2 012 респондентів віком від 18 років. Теоретична похибка вибірки – 2,3%. Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>.

Як Ви вважаєте, чи здатна Україна подолати існуючі проблеми та труднощі? % опитаних

Які з нижченаведених економічних проблем, на Вашу думку, є найбільш небезпечними й вимагають першочергових дій уряду?*

% опитаних

* Респондентам пропонувалося відзначити не більше трьох прийнятних варіантів відповіді.

Які чинники найбільше перешкоджають здійсненню економічних реформ в Україні?*

% опитаних

* Респондентам пропонувалося відзначити не більше трьох прийнятних варіантів відповіді.

Події Центру Разумкова

ФАХОВА ДИСКУСІЯ “НОВА ЕНЕРГЕТИЧНА СТРАТЕГІЯ УКРАЇНИ ДО 2020 РОКУ: БЕЗПЕКА, ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ, КОНКУРЕНЦІЯ”

27 лютого 2015р. Центр Разумкова спільно з Представництвом Фонду Фрідріха Науманна в Україні та за підтримки Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки провів фахову дискусію “Нова Енергетична стратегія України до 2020 року: безпека, енергоефективність, конкуренція”.

Під час дискусії були розглянуті такі питання:

- енергетичний сектор України: тенденції, проблеми, перспективи;
- зовнішні та внутрішні загрози енергетичній безпеці України;
- пріоритетні напрями реформування енергетики України та його законодавчого забезпечення.

Під час дискусії для обговорення з громадськістю був представлений базовий варіант “Нової Енергетичної стратегії України до 2020 року: безпека, енергоефективність, конкуренція”.

УЧАСТЬ У СЕМІНАРІ

З 8 по 20 лютого 2015р. експерт економічних програм Центру К.Маркевич брала участь у семінарі *Political Avenues to Opening Markets and Promoting Entrepreneurship*, що проходив у Міжнародній академії для керівних кадрів у м.Гуммерсбах (Німеччина). У семінарі взяли участь представники аналітичних центрів, державних органів влади та бізнесу з 20 країн світу.

Головні питання, що були висвітлені під час семінару: підтримка підприємництва місцевими органами самоврядування, підтримка та фінансування start-ups банківськими установами, створення бізнес-середовища, що спрямовано на відкриття ринків і розвиток підприємництва, місце уряду у формуванні ринкової моделі економіки: економічні свободи, прибутковість і стимулювання.

В КИЄВІ ВІДБУВСЯ МІЖНАРОДНИЙ ФОРУМ “РЕФОРМИ СЕКТОРА ОБОРОНИ: ПОЛІТИЧНІ ТА ЗАКОНОДАВЧІ ПРОБЛЕМИ”

Центр Разумкова взяв участь у форумі “Реформи сектора оборони: політичні та законодавчі проблеми”, який відбувся 18 лютого 2015р. за ініціативи “Ради Реформ Національної Безпеки”.

Форум складався з двох сесій. Сесія №1. Перехід від позаблокового статусу – якою має бути нова модель забезпечення безпеки України?

Сесія №2. Реформа сектору оборони – пріоритети і дії.

Участь у роботі першої сесії Форуму взяли М.Саакашвілі – голова Дорадчої міжнародної ради реформ в Україні, Президент Грузії з 2004р. по 2013р., Г.Ховард – президент *Jamestown Foundation* (США), О.Кардаков – відомий український бізнесмен і громадський діяч, голова громадської ініціативи “Рада Реформ Національної Безпеки”, О.Данченко – голова Комітету Верховної Ради України з питань інформатизації та зв’язку, а також Р.Ващук – Надзвичайний та Повноважний посол Канади в Україні.

Участь у роботі другої сесії взяли В.Тютюнник – експерт у галузі безпеки Національного інституту стратегічних досліджень, М.Кожієл – директор Офісу зв’язку НАТО в Україні, О.Скрипник – народний депутат України, М.Сунгуровський – директор військових програм Центру Разумкова, А.Пінчук – президент Українського Центру розвитку зовнішньоекономічних відносин.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА РАЗУМКОВА

Адреса: 01015, Україна, Київ, вул. Лаврська, 16
Телефон: (044) 201-11-98, факс.: (044) 201-11-99
Зворотній зв’язок: newsletter@razumkov.org.ua